

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22050/2024
15.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Немања Рубеж, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у ..., Општина ..., Република ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 400/24 од 06.08.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 400/24 од 06.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 400/24 од 06.08.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П2 341/23 од 16.05.2024. године, којом су према туженом одређене мере заштите од насиља у породици забраном да се приближава тужиљи на растојању од 100 метара, као и да приступа на истом растојању око места становања тужиље и места њеног рада, као и забраном даљег узнемиравања тужиље; одређено да ће мере заштите од насиља у породици трајати годину дана од дана достављања преписа пресуде и да жалба не задржава извршење пресуде; тужени обавезан да тужиљи надокнади трошкове поступка од 216.000,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби чланова 403. став 2. тачка 1. и 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005 ... 6/2015) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, брак странака, који је склопљен 22.04.2004. године, разведен је у току трајања овог поступка пресудом од 27.12.2023. године. Том пресудом троје заједничке малолетне деце странака поверено је на самостално вршење родитељског права тужиљи, мајци. Заједница живота странака у месту ..., Општина ..., Република .., прекинута је 09.03.2023. године, када се тужиља са децом преселила у стан у ... . Разлог прекида заједнице живота је физичко насиље које је тужени испољио према тужиљи на дане 08. и 09.03.2023. године. Након тога, тужени је долазио у стан у коме тужиља живи са децом, понављао је агресивно понашање, због чега су му наређењима ПС Лозница од 10.05.2023. године и 26.06.2023. године изрицане хитне мере заштите од насиља у породици привременим удаљењем из стана. Против туженог је покренут кривични поступак 19.10.2023. године због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ који је у току. Кривична пријава коју је тужени поднео против тужиље због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ одбачена је решењем ОЈТ Лозница од 19.10.2023. године. Деца странака су увучена у сукоб родитеља, па су према мишљењу Центра за социјални рад у Лозници тражене мере заштите од насиља у породици сврсисходне.

Са полазиштем на овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови на основу одредби чланова 197. и 198. Породичног закона одређују предложене мере заштите од насиља у породици, у прилог којих је и мишљење органа старатељства. Судови констатују да и поред тога што је брак разведен, тужени понавља социјално неприхватљиво понашање пред заједничком малолетном децом странака, па пошто постоје објективне околности које код тужиље изазивају страх, тражена интервенција је оправдана у сврху успостављања спокојства и мира тужиље, као жртве насиља.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су усвојили постављени тужбени захтев.

Насиље у породици је дефинисано одредбом члана 197. став 1. Породичног закона као понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Именовани облици насиља одређени су ставом 2. истог члана, уз одредбу да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице – неименовани облици насиља. Мере заштите од насиља у породици прописане су чланом 198. Породичног закона.

Утврђење да су парничне странке већ дуже време у конфликтном односу, што потврђује чињеница да је њихов брак у међувремену разведен, као и да су наређењима ПС Лозница према туженом изрицане хитне мере заштите од насиља у породици да се привремено удаљи из стана у коме тужиља живи са заједничком децом, чине неприхватљивим наводе ревизије да тужени насилно понашање након фактичког прекида заједнице живота 09.05.2023. године није понављао.

Из наведених разлога, правилно су нижестепени судови закључили да трајање и манифестације конфликта, као и интереси троје заједничке малолетне деце налажу

одређење таквих мера заштите од насиља у породици којима се обезбеђује просторна дистанца, у сврху постизања стабилизације међусобних односа.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**